

(276) “क्रुड संवरणे” (VI-तुदादि:-1394. अक. सेट्. पर.) कुरादिः ।

‘निमज्जने’ इत्यात्रेयः ।

क्रोडकः-डिका, क्रोडकः-डिका, चुक्रुडिषकः-षिका, चोक्रुडकः-डिका, ¹चुक्रुडिषन्-न्ती, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकक्रुटतिवत् (204) ज्ञेयानि । क्रोडः^A-डा, अश्वानामुरः क्रोडा । ‘न क्रोडादिबह्वचः’ (4-1-56) इति स्त्रियां ङीष्निषेधः ।

(277) “क्रुध क्रोधे” (IV-दिवादि:-1189. अक. अनि. पर.)

क्रोधकः-षिका, क्रोधकः-षिका, ²चुक्रुत्सकः-त्सिका, चोक्रुधकः-षिका ;
क्रोद्धा-त्री, क्रोधयिता-त्री, चुक्रुत्सिता-त्री, चोक्रुधिता-त्री ;
³क्रुध्यन्^B न्ती, ⁴क्रोधयन्-न्ती, चुक्रुत्सन्-न्ती ; —
क्रोत्स्यन्-न्ती-ती, क्रोधयिष्यन्-न्ती-ती, चुक्रुत्सिष्यन्-न्ती-ती ; —
⁵व्यतिक्रुध्यमानः, — व्यतिचुक्रुत्सिष्यमाणः, चोक्रुध्यमानः ;
व्यतिक्रोत्स्यमानः, — — चोक्रुधिष्यमाणः ;
क्रुत्-क्रुधौ-क्रुधः ; — — —
क्रुद्धम्-क्रुद्धः-क्रुद्धवान्, क्रोधितः, चुक्रुत्सितः, चोक्रुधितः-तवान् ;
⁶क्रुधः^C-⁷क्रोधनः, क्रोधः, चुक्रुत्सुः, चोक्रुधः ;
क्रोद्धव्यम्, क्रोधयितव्यम्, चुक्रुत्सितव्यम्, चोक्रुधितव्यम् ;

1. ‘अनुदात्तङित आत्मनेपदम्’ (1-3-12) इति सूत्रे उपदेशप्रमाणानुवृत्त्या क्त्वा-भावात् सन्नन्तात् परस्मैपदमेव ।
2. ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः क्त्वम् । उपदेशे एकाच्त्वात् इण्ण ।
3. ‘दिवादिभ्यः श्यन्’ (3-1-69) इति श्यन् । श्यनः क्तिङ्ङावाञ्छस्य लघूपधगुणः ।
4. ‘अणावकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्’ (1-3-88) इति ण्यन्तात् शतैव ।
5. ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति शानच् ।

6. ‘इगुपधज्ञा—’ (3-1-135) इति कर्तरि कः ।

7. ‘क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च’ (3-2-151) इति ताच्छीलिको युच् ।

A. ‘क्षौमेण स्फुडितं सजा निचुलितं चात्रोडय शोभं धनुः’

गेहक्रोडतले स मोदकुलितः दृष्ट्वाऽगुरिष्ट क्षणात् ।’ धा. का. 2-82.

B. ‘क्रुध्यन् कुलं धक्षति विप्रवह्निः यास्यन् सुतः तपस्यति मां समन्युम् ।’

भ. का. 1-23.

C. ‘शक्यन् गर्वमशक्यमानमनसां आस्विद्यदास्योऽक्रुधं

क्षुध्यद्भक्तदमाप मालिकवरं शुद्धं स सिद्धेऽपि सतम् ॥’ धा. का. 2-63.